

WIJ **W**ILLEM **A**ALEXANDER,
BIJ DE GRATIE GODS,
KONING DER NEDERLANDEN,
PRINS VAN ORANJE-NASSAU,
ENZ. ENZ. ENZ.

Besluit van

tot aanwijzing van onroerende zaken ter onteigening in de gemeente Rotterdam krachtens artikel 72a van de onteigeningswet (onteigening voor de aanleg van de Verlegde Bosdreef, met bijkomende werken).

Ingevolge artikel 72a, eerste lid, van de onteigeningswet kan onteigening van onroerende zaken plaatsvinden onder meer voor de aanleg en verbetering van wegen, bruggen, spoorwegwerken en kanalen, alsmede daarop rustende zakelijke rechten. Daaronder wordt op grond van artikel 72a, tweede lid sub a, mede begrepen onteigening voor de aanleg en verbetering van de in het eerste lid bedoelde werken en rechtstreeks daaruit voortvloeiende bijkomende voorzieningen ter uitvoering van een bestemmingsplan als bedoeld in artikel 3.1, eerste lid, van de Wet ruimtelijke ordening.

Het verzoek tot aanwijzing ter onteigening

Burgemeester en wethouders van Rotterdam (hierna: verzoeker) hebben Ons bij brief van 27 november 2023, kenmerk 22/9025613 23bo008576, verzocht, om ten name van de gemeente Rotterdam over te gaan tot het aanwijzen ter onteigening van de onroerende zaken in de gemeente Rotterdam. De onteigening wordt verzocht om de aanleg mogelijk te maken van de Verlegde Bosdreef, met bijkomende werken in de gemeente Rotterdam.

Planologische grondslag

De onroerende zaken waarop het verzoek betrekking heeft, liggen in de gemeente Rotterdam. De grondslag voor de planologische uitvoerbaarheid van het werk waarin de ter onteigening aan te wijzen onroerende zaken zijn gelegen wordt gevormd door het onherroepelijke bestemmingsplan Boezembocht-Veilingterrein van de gemeente Rotterdam.

Overgangsrecht

Per 1 januari 2024 is de Omgevingswet in werking getreden. Daarmee is de onteigeningswet grotendeels komen te vervallen. Op grond van artikel 4.4 van de Aanvullingswet grondeigendom Omgevingswet blijft echter het oude recht (de onteigeningswet) van toepassing op dit onteigeningsverzoek, aangezien dit verzoek vóór inwerkingtreding van de Omgevingswet bij Ons is ingediend.

Toepassing uniforme openbare voorbereidingsprocedure

Overeenkomstig artikel 63, tweede lid, van de onteigeningswet en artikel 3:11, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) hebben het ontwerp koninklijk besluit en de in artikel 63 van de onteigeningswet bedoelde stukken vanaf 1 maart 2024 tot en met 11 april 2024 in de gemeente Rotterdam en bij Rijkswaterstaat Corporate Dienst te Utrecht ter inzage gelegen.

Overeenkomstig artikel 3:12 van de Awb heeft onze Minister van Infrastructuur en Waterstaat (Onze Minister) van het ontwerp koninklijk besluit en van de terinzagelegging van de onteigeningsstukken openbaar kennis gegeven in de Staatscourant van 29 februari 2024, nr. 6415.

Verder heeft Onze Minister het ontwerp koninklijk besluit overeenkomstig artikel 3:13 van de Awb, voorafgaand aan de terinzagelegging toegezonden aan belanghebbenden, waaronder de verzoeker. Daarbij zijn de belanghebbenden gewezen op de mogelijkheid om schriftelijk of mondeling zienswijzen over het ontwerpbesluit naar voren te brengen en op de mogelijkheid over de zienswijzen te worden gehoord.

Overwegingen

Noodzaak en urgentie

Rotterdam is de afgelopen jaren flink gegroeid en het aantal inwoners is toegenomen. Om van Rotterdam een kwalitatief hoogwaardige woonstad te maken, stelt de gemeente Rotterdam met de Woonvisie 2030 het doel om meer aantrekkelijke woonmilieus te realiseren. In dat kader is de wijk Nieuw Kralingen in ontwikkeling. Binnen het plangebied wordt de ontwikkeling mogelijk gemaakt van een woonwijk met 800 woningen met bijbehorende structuur van groen, water en wegen, een nieuwe bedrijvenstrook en het verleggen van een doorgaande weg, de Bosdreef.

Met de realisatie van Nieuw Kralingen wordt het bestaande gebied getransformeerd naar een rustig stedelijk woonmilieu. Belangrijk uitgangspunt bij de gebiedsontwikkeling Nieuw Kralingen is de verlegging van de Bosdreef naar de noordrand van het gebied. De aanleg van de Verlegde Bosdreef is noodzakelijk om de toekomstige woonwijk en bedrijvigheid goed te ontsluiten. Met de verlegging van de Bosdreef wordt ook de belangrijkste barrière tussen Nieuw Kralingen en het Kralingse Bos opgeheven. Eén van de belangrijkste kwaliteiten van Nieuw Kralingen is dat de woonwijk direct aan het Kralingse Bos grenst. De gehele stedenbouwkundige en landschappelijke opzet van Nieuw Kralingen is gericht op de ligging naast het Kralingse Bos.

Nieuw Kralingen is in de toekomstige situatie goed bereikbaar met een ontsluiting via het nieuwe kruispunt op de Verlegde Bosdreef aan de noordzijde. Aan de zuidzijde blijft het kruispunt Boezemlaan/Bosdreef/Kralingse Plaslaan/Boezemstraat in afgeslankte vorm een ontsluiting voor Nieuw Kralingen en het Kralingse Bos. Met deze twee ontsluitingen ontstaat er een goede bereikbaarheid van Nieuw Kralingen voor bewoners en is de verkeerskundige situatie zo ingericht dat ongewenst verkeer zo veel mogelijk wordt voorkomen.

Om de werken en werkzaamheden tijdig te kunnen realiseren wenst de gemeente Rotterdam de eigendom te verkrijgen, vrij van lasten en rechten, van de onroerende zaken die in het onteigeningsplan zijn begrepen.

De verzoeker heeft met de eigenaar overleg gevoerd om deze onroerende zaken minnelijk in eigendom te verkrijgen. Dit overleg heeft vooralsnog niet tot (volledige) overeenstemming geleid. Omdat het ten tijde van het verzoek naar het oordeel van de verzoeker niet aannemelijk was dat het overleg op afzienbare termijn tot vrijwillige eigendomsoverdracht zou leiden, heeft de gemeente Rotterdam een verzoek ingediend tot aanwijzing ter onteigening van deze onroerende zaken, om de tijdige verwezenlijking van het plan van het werk zeker te stellen.

Uit de Ons bij het verzoek overgelegde zakelijke beschrijving blijkt dat de Verlegde Bosdreef gefaseerd wordt gerealiseerd. De uitvoering van de eerste fase is gestart in september 2023. De realisatie van de tweede fase start zodra de gemeente Rotterdam de beschikking heeft over de ter onteigening aan te wijzen onroerende zaken. Naar verwachting starten de werkzaamheden eind 2025 en vindt de oplevering van de Verlegde Bosdreef medio 2027 plaats. Daarmee is aannemelijk dat zal worden voldaan aan de door Ons voor de aanvang van de werken en werkzaamheden gehanteerde termijn van ten hoogste vijf jaar na de datum van dit aanwijzingsbesluit.

Zienswijzen

Binnen de termijn dat het ontwerp koninklijk besluit ter inzage heeft gelegen, is daarover een zienswijze naar voren gebracht door:

Urbi Investment 2 Sub B B.V., eigenaar van de onroerende zaken met de grondplannummers 1 en 2, verder te noemen: reclamante.

Overeenkomstig artikel 63, vierde lid, van de onteigeningswet heeft Onze Minister reclamant(en) in de gelegenheid gesteld te worden gehoord in een op 25 april 2024 te Rotterdam gehouden hoorzitting. Reclamante heeft van deze gelegenheid gebruik gemaakt.

Overwegingen naar aanleiding van de zienswijze

Wij hebben hetgeen reclamante in haar zienswijze naar voren brengt samengevat in de hierna volgende passages. Daarbij hebben wij tevens Onze overwegingen bij de zienswijze weergegeven.

De zienswijze van reclamante

1.1

Reclamante betoogt dat de nieuwe verkeersinrichting ten noorden van het bedrijvenpark niet voldoet aan de eisen van een goede ruimtelijke beoordeling. Doordat reclamante haar beroep tegen het bestemmingsplan heeft ingetrokken en de exacte nieuwe verkeersinrichting ten noorden van het bedrijventerrein ten tijde van de uitspraak van de Raad van State nog verre van bekend was, heeft er geen deugdelijke afweging van deze verkeerssituatie plaats gevonden.

Reclamante betoogt verder dat het publiek belang niet is gediend met de realisering van het fietspad en het trottoir ten noorden van het bedrijvenpark en zelfs ten koste gaat van het publiek belang. Omdat er een alternatieve route voor fietsers en voetgangers mogelijk is, stelt reclamante zich op het standpunt dat de noodzaak van de voorgenomen onteigening voor het fietspad en het trottoir ontbreekt.

Ad 1.1

Het betoog van reclamante dat de verkeersinrichting niet voldoet aan de eisen van een goede ruimtelijke ordening en zelfs ten koste gaat van het algemeen belang, is planologisch van aard. De planologische aspecten van het te maken werk kunnen in het kader van de administratieve onteigeningsprocedure niet zelfstandig worden beoordeeld, maar konden in de procedure op grond van de Wet ruimtelijke ordening (Wro) aan de orde gesteld worden. Dat reclamante haar beroep tegen het bestemmingsplan heeft ingetrokken en de feitelijke inrichting van het ten tijde van de uitspraak van de Raad van State nog niet in volle omvang bekend was, maakt dit niet anders.

1.2

Reclamante betoogt dat verzoeker geen redelijke pogingen heeft ondernomen om minnelijke overeenstemming te bereiken, omdat in het taxatierapport waarop verzoeker haar aanbod baseert, de belangrijkste schadeposten zijn miskend. Verzoeker heeft haar aanbod niet aangepast nadat, uit een door reclamante opgedragen taxatie, bleek dat de schade meer dan vijf keer groter is dan het door verzoeker uitgebrachte aanbod. Ook is in de schadeloosstelling ten onrechte geen rekening gehouden met de substantiële inperking van een erfdienstbaarheid.

Reclamante betoogt verder dat verzoeker ten onrechte geen aanbod tot schadeloosstelling heeft uitgebracht aan de huurder van een aantal parkeerplaatsen. Reclamante wijst er in dit kader op dat zij niet met verzoeker heeft afgesproken dat zij de grond in geval van onteigening vrij van huur zal overdragen. Wel heeft reclamante aangegeven in geval van minnelijke verwerving de grond vrij van huur te kunnen overdragen. Ook maakt reclamante kenbaar dat de huurder door verzoeker niet als belanghebbende is aangemerkt.

Ad 1.2

Dit onderdeel van de zienswijze ziet op het gevoerde minnelijk overleg en de hoogte en samenstelling van de schadeloosstelling.

Met betrekking tot het gevoerde minnelijk overleg overwegen Wij in het algemeen dat artikel 17 van de onteigeningswet bepaalt dat de onteigenende partij dat wat onteigend moet worden eerst bij minnelijke overeenkomst in eigendom probeert te verkrijgen. Deze bepaling heeft betrekking op de gerechtelijke onteigeningsprocedure. Het minnelijk overleg in de daaraan voorafgaande administratieve onteigeningsprocedure is echter een van de vereisten waaraan door Ons wordt getoetst bij de beoordeling van de noodzaak tot onteigening. Omdat onteigening een uiterste middel is, zijn Wij van oordeel dat hiervan pas gebruik mag worden gemaakt als het minnelijk overleg voor het begin van de administratieve onteigeningsprocedure niet of niet in de gewenste vorm tot overeenstemming heeft geleid. Aan deze eis is naar Ons oordeel in het kader van onteigeningen op de voet van de titels II en IIa van de onteigeningswet in beginsel voldaan als voor de datum van het verzoek om onteigening met de onderhandelingen over de minnelijke eigendomsverkrijging tijdig een begin is gemaakt en het op het moment van het verzoek aannemelijk is dat die onderhandelingen tot een redelijk punt zijn voortgezet, maar dat deze voorlopig niet tot vrijwillige eigendomsoverdracht zullen leiden. Daarbij moet het gaan om een concreet en serieus minnelijk overleg. Uitgangspunt daarbij is dat ten tijde van het verzoek al een formeel schriftelijk aanbod is gedaan.

Voor zover dit onderdeel van de zienswijze ziet op de hoogte en samenstelling van de schadeloosstelling, merken Wij hierover op dat de onteigening ingevolge artikel 40 van de onteigeningswet plaatsvindt op basis van een volledige schadeloosstelling voor alle schade die de onteigende partij rechtstreeks en noodzakelijk lijdt door het verlies van zijn onroerende zaak. Artikel 41 van de onteigeningswet ziet daarnaast op de te vergoeden waardevermindering van het overblijvende. De samenstelling en de hoogte van de schadeloosstelling staan Ons in het kader van de administratieve onteigeningsprocedure niet ter beoordeling, maar komen bij het ontbreken van minnelijke overeenstemming aan de orde in het kader van de gerechtelijke onteigeningsprocedure. In het kader van de administratieve onteigeningsprocedure wordt evenmin getreden in de vraag of alle schadecomponenten in de schadeloosstelling zijn opgenomen. Ook dit aspect komt bij het ontbreken van minnelijke overeenstemming in de gerechtelijke onteigeningsprocedure aan de orde. Wel kan de geboden schadeloosstelling als onderdeel van de toetsing van de kwaliteit van het gevoerde minnelijk overleg gezien worden.

Uit de Ons overgelegde stukken blijkt dat het overleg met reclamante eind 2017 is gestart. In meerdere gesprekken en e-mailwisselingen komen er verschillende onderwerpen aan de orde. Partijen wisselen onder andere van gedachten over het ontwerpbestemmingsplan, het vastgestelde bestemmingsplan waartegen reclamante beroep instelde, de herontwikkeling van het bedrijventerrein en de grond die verzoeker nodig heeft voor de aanleg van de Verlegde Bosdreef. In februari 2021 bereiken partijen hierover overeenstemming en kort daarna worden er door partijen (voor)overeenkomsten ondertekend. Het betreft een voorovereenkomst ten behoeve van de herontwikkeling van het bedrijventerrein en koopovereenkomsten voor een grondruil waarin onder andere de benodigde grond voor de aanleg van de Verlegde Bosdreef betrokken is. Omdat verzoeker niet (tijdig) aan alle in de overeenkomsten opgenomen voorwaarden voldeed, heeft reclamante op 9 januari 2023 gebruik gemaakt van de ontbindingsmogelijkheden uit de (voor)overeenkomsten. Verzoeker heeft daarna de minnelijke onderhandelingen over de aankoop van de voor de aanleg van de Verlegde Bosdreef benodigde grond hervat en heeft hiervoor op 29 juni 2023 een aanbod op onteigeningsbasis uitgebracht. Partijen hebben hierover op meerdere momenten contact, maar een verschil van inzicht over de hoogte en samenstelling van de schadeloosstelling houdt partijen verdeeld.

Wij kunnen reclamante niet volgen in haar betoog dat er door verzoeker geen redelijke pogingen zijn ondernomen om te minnelijke overeenstemming te komen. Gelet op het bovenstaande zijn Wij van oordeel dat verzoeker zich voorafgaand aan de start van de administratieve onteigeningsprocedure voldoende heeft ingespannen om met reclamante tot overeenstemming te komen. Dat partijen door een verschil van inzicht over de hoogte en samenstelling van de schadeloosstelling ten tijde van de start van de procedure geen overeenstemming hebben bereikt, maakt het overleg daarover naar Ons oordeel niet onredelijk of onvoldoende serieus. In dat licht mocht worden overgegaan tot de start van de administratieve onteigeningsprocedure. In dit kader overwegen Wij verder dat hierbij in aanmerking moet worden genomen dat verzoeker gebonden is aan zijn eigen, op de urgentie van het werk toegespitste planning.

Het overleg is na de start van de onteigeningsprocedure voortgezet. Partijen zijn met elkaar in gesprek en verzoeker heeft het aanbod op onteigeningsbasis op 19 februari 2024 herhaald. Ook heeft verzoeker inzage verschaft in onder andere het taxatierapport en de verkeersveiligheidsaudit. Het voortgezette overleg heeft niet tot overeenstemming geleid. Wij merken op dat dit overleg, dan wel het overleg dat ingevolge artikel 17 van de onteigeningswet aan de gerechtelijke onteigeningsprocedure vooraf moet gaan, alsnog tot een voor partijen aanvaardbare oplossing kan leiden.

Voor zover reclamante zich op het standpunt stelt dat verzoeker ten onrechte geen aanbod heeft uitgebracht aan de huurder van de onroerende zaken, overwegen Wij dat uit de overgelegde stukken en het door ons ingestelde onderzoek blijkt dat reclamante in het minnelijke overleg kenbaar heeft gemaakt dat zij de onroerende zaken vrij van huur kan leveren en dat zij zelf daarover afspraken maakt met de huurders. Dit blijkt ook uit de zienswijze van reclamante. Pas in haar zienswijze en tijdens de hoorzitting heeft reclamante kenbaar gemaakt dat dit in geval van onteigening anders is. Wij zijn van oordeel dat het minnelijk overleg daardoor niet onvoldoende of onredelijk is. Het komt Ons niet onredelijk voor dat verzoeker ervan uit is gegaan dat de toezegging van reclamante over de levering ook gold in geval van een aanbod vooruitlopend op een onteigening. Uit het door Ons ingestelde onderzoek blijkt overigens, in tegenstelling tot hetgeen reclamante in haar zienswijze stelt, dat de huurder door verzoeker als belanghebbende is aangemerkt en door Ons in het kader van de onteigeningsprocedure is aangeschreven.

1.3

Reclamante stelt zich op het standpunt dat de urgentie ontbreekt omdat er voor de realisatie van het werk ook grond nodig is van de politie. Het is volgens reclamante nog onzeker of deze grond minnelijk verworven kan worden en voor zover reclamante bekend is deze grond niet in de onteigeningsprocedure betrokken. Reclamante stelt zich op het standpunt dat het daardoor onzeker is of binnen de gestelde termijn van vijf jaar gestart kan worden met de werkzaamheden.

Ad 1.3

Uit het door Ons ingestelde onderzoek en hetgeen tijdens de hoorzitting naar voren is gebracht, blijkt dat de grond waar reclamante in haar zienswijze op doelt, benodigd is voor de realisatie van een groenstrook, een gedeelte van een uitrit en een gedeelte van de hoofdrijbaan. Omdat de onderhandelingen met de eigenaar van de grond zich in een vergevorderd stadium bevinden en de nadrukkelijke verwachting is dat binnen afzienbare tijd over de grond kan worden beschikt, heeft verzoeker de grond niet in de onteigeningsprocedure betrokken. Verzoeker heeft tijdens de hoorzitting benadrukt dat de werkzaamheden om het werk te realiseren volgens planning van start gaan. Naar Ons oordeel is er hiermee voldoende zekerheid over de voorgenomen planuitvoering binnen de door Ons gehanteerde termijn van vijf jaar na de datum van dit besluit. De urgentie van de onteigening is daarmee gegeven. Reclamante voert in haar zienswijze geen inhoudelijke argumenten aan, waarom dit anders zou zijn.

1.4

Reclamante betoogt dat er sprake is van strijd met het recht, omdat in het definitieve inrichtingsplan niet is voorzien in directe ontsluitingsmogelijkheden vanaf de Haltewachter naar de rijbanen van de Verlegde Bosdreef. Daarmee kan reclamante geen

aanspraak blijven maken op de ten gunste van haar bedrijvenpark gevestigde erfdienstbaarheid.

Reclamante betoogt verder dat de totstandkoming van het ontwerp koninklijk besluit in strijd is met het zorgvuldigheidsbeginsel, omdat er onvoldoende kennis is vergaard over de relevante feiten en af te wegen belangen. Reclamante betoogt ook dat de voorgenomen onteigening zonder een deugdelijke schadeloosstelling strijdig is met de in acht te nemen evenredigheid en daarom een schending is van het evenredigheidsbeginsel.

Ad 1.4

Uit de overgelegde stukken en uit hetgeen tijdens de hoorzitting naar voren is gebracht is Ons gebleken dat er op twee van de in de onteigening betrokken onroerende zaken een erfdienstbaarheid is gevestigd, die ertoe strekt dat de gerechtigden tot en de gebruikers van het heersende erf gebruik maken van het dienende erf om met alle soorten voertuigen te komen van en te gaan naar de Boezembocht. Verzoeker heeft kenbaar gemaakt dat de aanwezigheid van de erfdienstbaarheid niet naar voren is gekomen uit het erfdienstbaarhedenonderzoek dat het Kadaster in opdracht van verzoeker heeft uitgevoerd, maar stelt zich op het standpunt dat de bereikbaarheid van de Boezemtocht ondanks het vervallen van één aansluiting blijft gewaarborgd. Partijen verschillen er van mening over of de erfdienstbaarheid ook na de onteigening gewaarborgd blijft of ingeperkt wordt en of de gevolgen van het vervallen van de directe ontsluiting van de Haltewachter op de Boezemtocht van invloed zijn op de hoogte van de schadeloosstelling. Wat daar ook van zij, de samenstelling en hoogte van de schadeloosstelling staan Ons niet ter beoordeling. Wij verwijzen naar wat Wij hierover onder ad. 1.2 van deze zienswijze hebben overwogen.

Dit onderdeel van de zienswijze ziet op de zorgvuldigheid en inspanningen die de verzoeker volgens reclamante had moeten betrachten in het kader van het minnelijk overleg, de vaststelling van de schadeloosstelling en de inrichting van het plangebied. Op basis van hetgeen Wij hierover in het bovenstaande hebben overwogen, kunnen Wij reclamanten niet volgen in het betoog dat de onteigening in strijd is met het recht en dat er is gehandeld in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel.

Gelet op het bovenstaande geeft de zienswijze van reclamante Ons geen aanleiding om het verzoek tot aanwijzing ter onteigening geheel of gedeeltelijk af te wijzen.

Overige overwegingen

Uit de bij het verzoek overgelegde stukken blijkt, dat de in het onteigeningsplan begrepen onroerende zaken bij de uitvoering van het overgelegde plan van het werk niet kunnen worden gemist.

Ons is niet gebleken van feiten en omstandigheden die overigens de toewijzing van het verzoek in de weg staan. Het moet in het belang van de verbetering van de infrastructuur noodzakelijk worden geacht dat de gemeente Rotterdam de vrije eigendom van de door Ons ter onteigening aan te wijzen onroerende zaken verkrijgt.

Wij zullen, gelet op het hierboven gestelde, het verzoek van de gemeente Rotterdam tot het nemen van een besluit krachtens artikel 72a van de onteigeningswet toewijzen.

BESLISSING

Gelet op de onteigeningswet,

op de voordracht van Onze Minister van Infrastructuur en Waterstaat van 21 juni 2024, nr. RWS-2024/22604, Rijkswaterstaat Corporate Dienst;
gelezen het verzoek van burgemeester en wethouders van Rotterdam bij brief van 27 november 2023, kenmerk 22/9025613 23bo008576;
de Afdeling advisering van de Raad van State gehoord, advies van <datum, no.W...../IV>;
gezien het nader rapport van Onze Minister van Infrastructuur en Waterstaat <datum, nr. RWS->, Rijkswaterstaat Corporate Dienst;

Hebben Wij goedgevonden en verstaan:

Voor de aanleg van de Verlegde Bosdreef, met bijkomende werken, in de gemeente Rotterdam, ten name van de gemeente Rotterdam ter onteigening aan te wijzen de onroerende zaken in die gemeente aangeduid op de grondtekening die ingevolge artikel 63 van de onteigeningswet in de gemeente Rotterdam en bij Rijkswaterstaat Corporate Dienst te Utrecht ter inzage heeft gelegen en die zijn vermeld op de bij dit besluit behorende lijst.

Optioneel: standaard publicatie

Onze Minister van Infrastructuur en Waterstaat is belast met de uitvoering van dit besluit, dat in de Staatscourant zal worden geplaatst en waarvan afschrift zal worden gezonden aan de Afdeling advisering van de Raad van State.

of

Optioneel: uitgebreide publicatie na inhoudelijk advies RvS

Onze Minister van Infrastructuur en Waterstaat is belast met de uitvoering van dit besluit dat ingevolge artikel 26 van de Wet op de Raad van State met het aan de Afdeling advisering van de Raad van State voorgelegde ontwerpbesluit, het voornoemd advies en het nader rapport in de Staatscourant zal worden geplaatst en waarvan afschrift zal worden gezonden aan de Afdeling advisering van de Raad van State.

DE MINISTER VAN INFRASTRUCTUUR EN WATERSTAAT,